

Tær elstu myndirnar av føroyskum plantum

The oldest known illustrations of Faroese plants

Jóhannes Jóhansen

Í hesi lítlu grein fari eg at vísa og umrøða tær elstu myndirnar, sum mær kunnugt eru til av føroyskum plantum. Tær eru úr danska stórverkinum Flora Danica, sum kom út 1761-1883. Úr kongliga danska bókasavninum havi eg fingið til vegar tær upprunaligu litmyndirnar, sum sýndar eru í hesi grein. Einans seks tær fyrstu tekningarnar verða umrøddar; tær eru útkomnar í 1771, 1794, 1810 og síðan tríggar í 1818. Nógv fleiri myndir av føroyskum plantum eru í hesum bókarverki, bæði í 1818 og seinni.

Fyrst skulu nevast nøkur onnur náttúrufrøðilig bókarverk, sum eru komin út undan, samstundis við ella stutt eftir, at útgávan av Flora Danica var byrjað. Tey eru: Norriges og omliggende Øers Bescriffuelse eftir Peder D. Claussøn (1632), Museum Wormianum (1655), Færoæ & Færoa reserata eftir Lucas Debes (1673), Indberetninger fra en Reise i Færøe 1781 og 1782 eftir J.C. Svabo, prentað og útgivið sum bók í 1959 og Forsøg til en Beskrivelse af Færøerne eftir J. Landt (1800). Eisini skal verða nevnt, at til er eitt eldri bókarverk, sum eisini eitur Flora Danica. Tað verkið kom út í 1648 og nevnist tí viðhvørt Flora Danica tann eldra. Tað var læknin og plantufrøðingurin við Keyp-

mannahavnar universitet Simon Paulli (1603-80), sum gjørdi hetta bókarverkið. Simon Paullis Flora Danica er vordin upp afturprentað í 1971.

Í ongum av hesum nevndu verkum eru myndir av føroyskum plantum, og eg rokni við, at tær seks myndirnar, ið her eru vístar, eru tær elstu, sum til eru í dag.

Í 1761 byrjaði útgávan av tí stórfingna verki, sum fekk navnið Flora Danica, og hildið varð fram heilt til 1883, sum longu nevnt. Sostatt varði útgávuárbeidið í 122 ár, og tað skal eisini leggjast aftrat, at Flora Danica kom út regluliga alla tíðina.

Tað var ein týskur plantufrøðingur, G.C. Oeder (1728-1791), sum tók stig til at gera hetta verkið. Oeder varð føddur í Bayern, hann var sera væl útbúgvinn á plantufrøðiliga og læknávisindaliga økinum. Hann kom til Danmarkar og gjørdist professari í Keypmannahavn í 1752.

Oeder fór við fullum huga undir arbeiðið við Flora Danica. Hann gjørdi m.a. eina stóra ferð til Noregs at savna tilfar. Eisini fekk hann feðgarnar Michael Rössler (1705-77) og Martin Rössler (1727-82), sum vóru ættaðir úr Nürnberg, at flyta til Danmarkar og tekna og rista plantumyndirnar í kopar.

Arbeiði teirra, sum vardi til tað bindið, ið fyrsta føroyskan plantan er komin í, verður enn í dag mett at vera tað besta, sum nakrantíð er gjørt á hesum økinum.

Í Flora Danica eru plantur úr Danmark, Slesvík, Holstein, Oldenburg, Delmenhorst, Nøregi, Føroyum, Íslandi, Grønlandi og til seinast eisini nakrar úr Svøríki.

Tilsamans vórðu 3240 plantur teknaðar. Øll sløg av plantum vóru við: blómuplantur, leggstreingjagróplantur, mosar, tarar, soppar og skónir.

Flora Danica er eitt sjáldsama vakurt bókaverk, og Danmark fekk nógvan heiður fyri tað.

Niðanfyrir verður givið eitt yvirlit yvir alt verkið við upprunatitli á latíni og donskum og nøvnunum á ritstjórunum (eftir Carl Christensen 1924-26).

Flora Danica

Icones Plantarum sponte nascentium in Regnis Daniae et Norvegiae, in Ducatibus Slesvici et Holsatiae, et in comitatibus Oldenburgi et Delmenhorstiae: Ad illustrandum opus de iisdem Plantis, Regio jussu exarandum, Florae Danicae nomine inscriptum. Hafniae. Fol. – (Tabb. col. vel nigrae).

Aftegninger paa de Planter, som voxe vildt i Kongerigerne Danmark og Norge, i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, og i Grevskaberne Oldenburg og Delmenhorst, til at oplyse det under Titel Flora Danica paa Kongelig Befaling foranstaltede Værk over disse Planter. – (Tavlerne colorerede eller sorte).

Fasc. I	ed. G.C. Oeder	t.	1- 60	1761		
- II	-	-	61- 120	1763	=	vol. 1 1766
- III	-	-	121- 180	1764		
- IV	-	-	181- 240	1765		
- V	-	-	241- 300	1766	=	vol. 2 1767
- VI	-	-	301- 360	1767		
- VII	-	-	361- 420	1768		
- VIII	-	-	421- 480	1769	=	vol. 3 1770
- IX	-	-	481- 540	1770		
- X	-	-	541- 600	1771		
- XI	ed. O.F. Müller	-	601- 660	1775	=	vol. 4 1777
- XII	-	-	661- 720	1777		
- XIII	-	-	721- 780	1778		
- XIV	-	-	781- 840	1780	=	vol. 5 1782
- XV	-	-	841- 900	1782		

- XVI	ed. M. Vahl	-	901- 960	1787		
- XVII	-	-	961-1020	1790	=	vol. 6 1792
- XVIII	-	-	1021-1080	1792		
- XIX	-	-	1081-1140	1794		
- XX	-	-	1141-1200	1797	=	vol. 7 1799
- XXI	-	-	1201-1260	1799		
- XXII	ed. J.W. Hornemann	-	1261-1320	1806		
- XXIII	-	-	1321-1380	1809	=	vol. 8 1810
- XXIV	-	-	1381-1440	1810		
- XXV	-	-	1441-1500	1813		
- XXVI	-	-	1501-1560	1816	=	vol. 9 1818
- XXVII	-	-	1561-1620	1818		
- XXVIII	-	-	1621-1680	1819		
- XXIX	-	-	1681-1740	1821	=	vol. 10 1823
- XXX	-	-	1741-1800	1823		
- XXXI	-	-	1801-1860	1825		
- XXXII	-	-	1861-1920	1827	=	vol. 11 1828
- XXXIII	-	-	1921-1980	1829		
- XXXIV	-	-	1981-2040	1830		
- XXXV	-	-	2041-2100	1832	=	vol. 12 1834
- XXXVI	-	-	2101-2160	1834		
- XXXVII	-	-	2161-2220	1836		
- XXXVIII	-	-	2221-2280	1839	=	vol. 13 1840
- XXXIX	-	-	2281-2340	1840		
- XL	ed. J.F. Schouw et J. Vahl	-	2341-2400	1843		
- XLI	ed. F.M. Liebmann	-	2401-2460	1845	=	vol. 14 1849
- XLII	-	-	2461-2520	1849		
- XLIII	-	-	2521-2580	1852		
- XLIV	ed. J. Steenstrup et J. Lange	-	2581-2640	1858	=	vol. 15 1861
- XLV	ed. J. Lange	-	2641-2700	1861		

- XLVI	-	-	-	2701-2760	1867		
- XLVII	-	-	-	2761-2820	1869	=	vol. 16 1871
- XLVIII	-	-	-	2821-2880	1871		
- XLIX	-	-	-	2881-2940	1877		
- L	-	-	-	2941-3000	1880	=	vol. 17 1883
- LI	-	-	-	3001-3060	1883		

Supplementum:

Icones Plantarum sponte nascentium in Regnis Sueciæ et Norvegiæ. Supplementum Operis Floræ Danicæ nomine inscripti editum a F.M. Liebmann et J. Lange. Volumen primum (unicum). Hauniæ 1874. Fol. H.

Fasc. I	ed. F.M. Liebmann t.	1- 60	1853
- II	ed. J. Lange	- 61-120	1865
- III	-	- 121-180	1874

Eitt sindur um tey latínsku nøvnini

Í miðöldini og heilt upp til okkara tíð hevir latín verið vísindamálið, og allar plantur og øll dýr hava latínsk nøvn. Framman undan stóra svenska plantufrøðinginum Carl von Linné (1707-78) var ikki vanligt, at planturnar høvdu serstakt latínskt navn, men í staðin var ein longri frágreiðing um útsjónd og eginleikar plantanna á latíni. Linné fekk í lag, at hvør planta og hvørt dýr skuldi hava tvey og bara tvey nøvn. Hann nevndi tað slekt og slag. Henda regla Linnés verður framvegis nýtt, tí hon hevir roynt góð. T.d. eitur summardái *Bellis perennis* og einki meira. Tó skal eftir navnið standa navnið á tí persóni, sum gjørði hetta navnið. Í hesum føri skal tað vera L., sum merkir Linné. Eisini tey ymsu tjóðarmálini nýta somu navnagávu, nevnliga tvey orð – í nevnda

dømi *støðugtblómandi summardái* á føroyskum.

Men vit síggja ofta, eisini við teimum 6 plantum, ið her eru umrøddar, at tær gjøgnum tíðirnar hava havt ymisk nøvn. Tað eru tvær høvuðsorsakir til hetta. Onnur er, at menn ofta hava givið eini plantu eitt navn uttan at víta, at sama plantan frammanundan hevði fingið eitt vísindaligt navn. Í slíkum førum er tað tað fyrri navnið, sum geldur. Kortini verður ikki gingið longri aftur enn til 10. útgávu av *Systema Naturae* eftir Linné frá 1758. Nøvn givin undan hesum árinum galda ikki. Hin orsökkin til, at plantur skifta navn, er, at ein planta, sum menn roknaðu fyri eitt plantuslag, seinni er vorðin roknað fyri fleiri sløg, og tá mugu tey hava nýtt navn hvørt sær sjálvandi. Annars skal viðmerkjast, at av teimum nøvnum, vit nevna latínsk, eru stórir partur í veruleikanum griksk.

Føroya Landsbókasavn

Landsbókasavnið eigur tað mesta av *Flora Danica*, nevnliga árgangirnar frá 1761, sum var fyrsta útgávuárið, og fram til 1834. Fríðrikur 5. kongur og stjórn hansara vildu, at hetta bókaverkið skuldi fáa so stóra útbreiðslu sum gjørligt. Tí vórðu nógv ókeypiss eintøk latin embætismonnum – ikki til ognar,

men ætlað til útláns til áhugað. Í teimum elstu bindunum á Landsbókasavninum stendur tí, at bókin er send til „en Person af geistlig Stand paa Færøerne“. Árgangirnir 1761, 1763, 1764, 1765, 1768, 1771, 1775 og 1777 eru í tveimum eintøkum. Árgangirnir 1836-1883 vanta, hví vita vit ikki. Bøkurnar á Landsbókasavninum eru ikki í litum.

Ein føroysk planta var við fyrstu ferð í 1771. Síðan komu nógvar føroyskar plantu-myndir, men her skulu vit bert umrøða seks tær fyrstu.

Meira skal ikki á hesum sinni sigast um Flora Danica uttan tað, at danir í 1790 fóru undir at gera eitt postalínssett, ið var prýtt við myndum úr Flora Danica. Tað verður framvegis gjørt á Den kongelige Porcelæns-fabrik.

Eg skal veita Tyge Christensen doktara, Institut for sporeplanter, Keypmannahavnar universitet, hjartans tøkk fyri upplýsingar um tara og hjálp við tí latínska tekstinum. Somuleiðis takki eg starvsfólkunum á Landsbókasavninum fyri hjálp. Eg havi fingið hentar upplýsingar frá Jóannesi Rasmussen, jarðfrøðingi, og Peter Wagner, Botanisk Centralbibliotek, Keypmannahavn.

Ritgerðir

Buchheim, Gunther, 1979: A bibliographical account of *Icones plantarum nascentium* in regnis Daniae et Norwegiae, better known as *Flora danica*. – *Huntia* 3 (3), Pittsburgh.

Christensen, Carl, 1924-26: *Den danske Botaniks Historie med tilhørende Bibliografi I-II*. København.

Jóhansen, Jóhannes, 1985: Plantufrøðiligir bókmentir Føroyum viðvíkjandi frá elstu tíðum til 1980. – *Fróðskaparrit* 32. Tórshavn.

Matras, Chr., 1973: *Nøkur mentafólk*. Tórshavn.

Summary

The 6 colour plates shown in this paper are the oldest pictures of Faroese plants which have been published, as far as we know. They were printed in the Danish work *Flora Danica*. Comments on the 6 plants as well as a survey of *Flora Danica* (1761-1883) are given. The plants are: *Scilla verna* from 1771, *Anagallis tenella* from 1794, *Cardaminopsis petraea* from 1810, *Cakile maritima*, *Desmarestia ligulata*, and *Plocamium cartilagineum*, all from 1818.

Jóhannes Jóhansen
Føroya Náttúrugripasavn
V.U. Hammerhaimbs gøtu 13
FR-100 Tórshavn

Vár-blálilja*(Scilla verna* Huds.)

Fyrsta føroyska plantan, ið er teknað í Flora Danica, er blálilja.

Útgávuárið er 1771, og myndin er nummar 568.

Teksturin til myndina er soleiðis:

TAB. DLXVIII.

Hyacinthus stellaris bifolius germanicus.
C.B.P. 45.

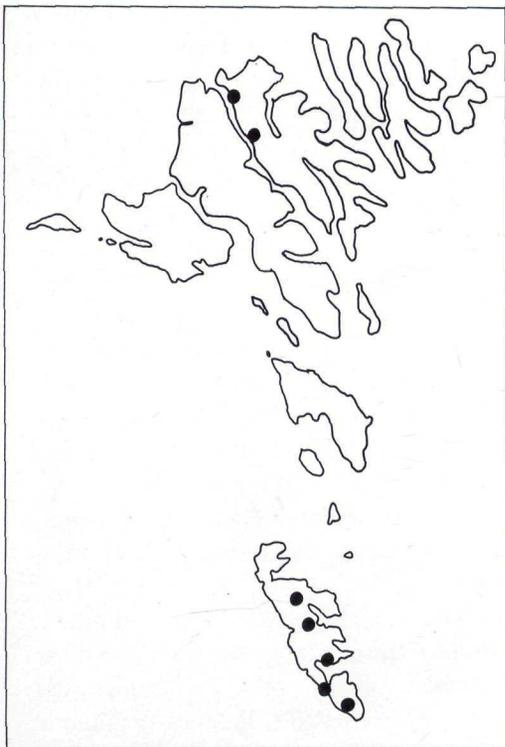
Scilla, bifolia, floribus erectiusculis paucioribus. Linn. *S.N.* 243. Huds. 124.

Steden. Paa Færøe, hvorfra Feldskier Hr. Schrøder har nedsendt den.

Tað merkir: Tveyblaðað, týsk stjørnuhyasint. C. Bauhinus: *Pinax theatri botanici* 45. Tveyblaðað skilla við nakað upprættum, heldur fáum blómum. C. Linnaeus: *Systema Naturae* (12. útg. 1767) 243. W. Hudson: *Flora anglica* 124.

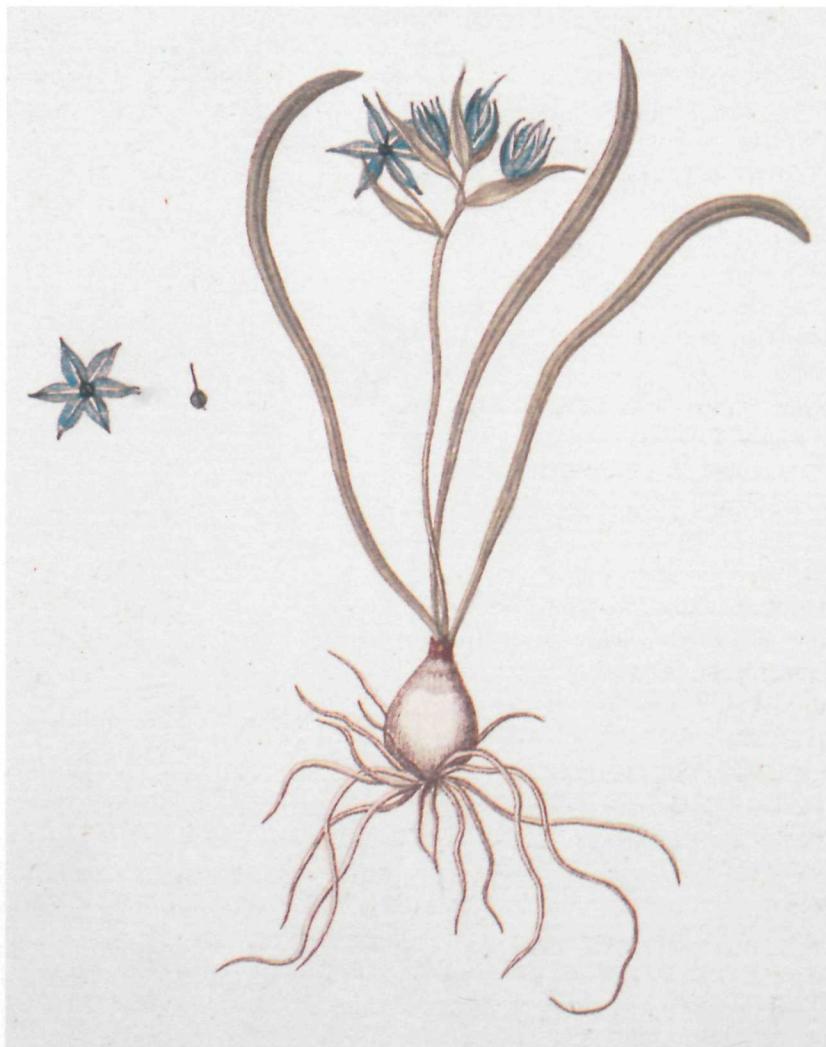
Tann fyrr nevndi G.C. Oeder, professari, sum er ritstjóri á verkinum, hevur skrivað tekstin. Martin Rössler teknaði og litlegði, og faðirin Michael Rössler risti tekningarnar í koparplátur.

„Feldskier Schrøder“ var landslæknin Christian Gotlob Schrøder. Hann var føddur í Slesiu 1724, gjørdist lækni og kom til Keypmannahavnar í 1755. Har var hann biðin um at taka við landslæknastarvi í Føroyum. Hann so gjørdi og kom til Føroya í 1756. Burtursæð frá einum hálvum ári búði

hann tað, ið eftir var av ævi síni, í Føroyum (†1781). Hann giftist Onnu Elisabeth Hammershaimb (1740-1780), ið var dóttir Jørgen Frands Hammershaimb (1688-1765). Tey fingtu 4 børn: eitt teirra er sonurin Johan Henrich Schrøter (sonurin skrivast við t, faðirin við d), seinni prestur í Suðuroy (Matras 1973).

Blálilja er sjáldsom planta hjá okkum í dag, men veksur ofta í mongd, har hon er. Á kortinum á hesi síðuni sæst útbreiðsla í Føroyum, mynd 1.

Neyðar-nartl*(Anagallis tenella L.)*

Næsta føroyska plantan eitur neyðar-nartl á føroyskum – eitt neyðarsligt navn til so vakra plantu.

Heftið við hesi myndini kom í 1794, og nummarið er 1085. Teksturin í Flora Danica er soleiðis:

TAB. MLXXXV.

Nummularia rubra. *Bauh.* hist. 3. p. 371.

Jirasekia alpina *F.W. Schmidt* Neue und selt.

Pflanzen, p. 49. tab. 2. fig. A. & B.

Anagallis tenella: foliis ovatis acutiusculis caule repente. *Lin.* S.V. p. 196.

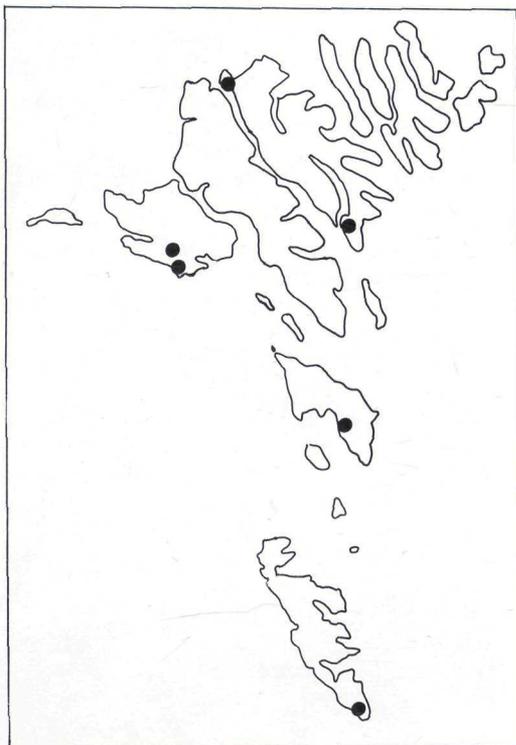
Funden af sal. Hr. Mohr paa Færøe, som derfra har meddeelt mig Frøe og Planter af denne Væxt.

Tað merkir: Reyð myntplanta. J. Bauhinus: *Historia plantarum universalis* 3, 371. Fjalla Jirasekia (eftir finnara J. W. Jirasek) *F.W. Schmidt*: *Neue und seltene Pflanzen*, síða 49, talva 2, mynd A og B.

Lítill arvi: við eggvaksnum, heldur spískum bløðum og krúpandi leggi. C. Linnaeus: *Systema vegetabilium* (14. útg. 1784) síða 196.

Útgevvari av hesum bindinum er danski plantufrøðingurin Martin Vahl (1749-1804).

„Salig Hr. Mohr“, sum hevur sent plantutilfar, er Nicolai Mohr (1742-1790). Nicolai Mohr var náttúru- og málgranskari. Høv- uðsverk hansara kom at vera í Íslandi. Hann fór hagar í 1780, og úrslitið var bókin „For-

søg til en Islandsk Naturhistorie“. Óivað ætlaði hann eisini at skriva eina bók um Føroyar, men hann doyði longu í 1790, 48 ára gamal. Hann var vinur og starvsfelagi hjá J.C. Svabo.

Myndin er teknað og rist í kopar av Christian Friderich Müller (1744-1814), ið var dani.

Nartl er sjáldsom planta í Føroyum. Útbreiðsla sæst á kortinum, mynd 2.

Kletta-skriðublóma*(Cardaminopsis petraea (L.) Hiit.)*

Sum nummar trý av føroyskum blómu-plantum kemur kletta-skriðublóma. Útgávuárið er 1810, og tað er mynd nummar 1392.

Í Flora Danica stendur:

TAB. MCCCLXXXII.

Cardamine færoeensis: foliis radicalibus pinnatifidis, caulinis lanceolatis. Hornem. l.c.p. 612.

Paa Færøerne.

Anm. I Vahls Herbarium giemmes den under Navn af Cardam. petraea.

Tað merkir: føroyskur karsi: við fjaðurdeildum stovnbloðum og váknvaksum leggbløðum. Áðurnevnda arbeiði av J.W. Hornemann síða 612.

Nú er tað professarin J.W. Hornemann, sum stjórnar Flora Danica. Tað er ikki greitt, hvør hevur savnað, men plantan er funnin í plantusavni M. Vahls.

Teknað hevur týskarinn Johan Theodor Bayer (1782-1873).

Kletta-skriðublóman er sera vanlig oyum, sum tað sæst á kortinum, my
Hon veksur í skursli og grýtutum len

Sand-fjørúkál*(Cakile maritima Scop.)*

Tann fjórða føroyska plantan í Flora Danica er fjørúkál. Hetta er mynd nummar 1583, og árið er 1818.

Teksturin er soleiðis:

TAB. MDLXXXIII.

Kakile s. Eruca maritima latifolia. *Bauh. hist.* 2. p. 868.

Isatis ægyptiaca. Forsk. descript. p. 121.

Bunias Kakile B. Vahl Symb. 2. p. 78.

Kakile ægyptiaca: foliis obovatis incisodentatis. Willd. sp. 3. p. 417.

Jeg har fundet den ved Stranden imellem Ribe og Varde i Jylland. Hr. Cand. Theol. Lyngbye, Botanikens heldige Dyrker, har fundet den ved Strandbredderne af Færøe. Anm. Den er sikkert en Afart af *Kakile maritima*.

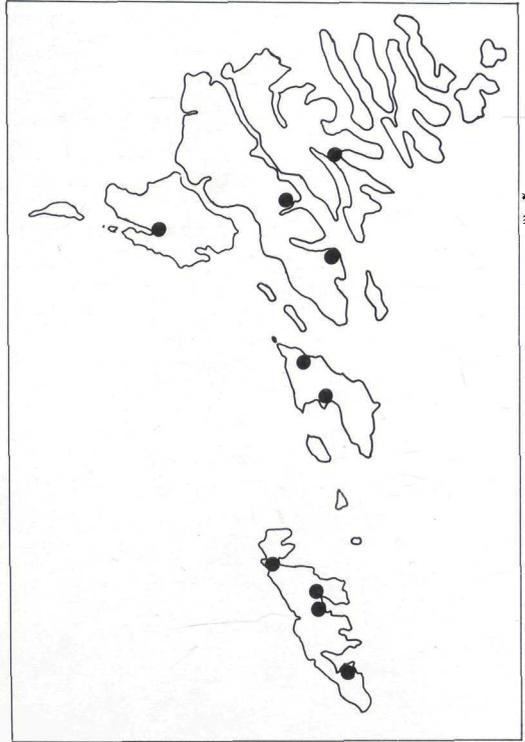
Tað merkir: Breiðbløðkutur sævarsinoppur ella salatsinoppur. J. Bauhinus: *Historia plantarum universalis* 2, síða 868.

Egyptisk vaid. P. Forsskål: *Descriptiones plantarum florae aegyptiaco-arabicae* síða 121.

Frábrigdi av *Bunias Kakile*. Vahl: *Symbolae botanicae* 2, síða 78.

Egyptiskur sævarsinoppur: við øvugt eggvaksnum, skørðutum-tentum bløðum. K.L. Willdenows útgáva av Linnés *Species Plantarum* 3, síða 417.

Sum tað skilst, so er umrødd ein planta, ið er eitt sindur øðrvísi enn vanligt fjørúkál, *Cakile maritima*. Tað er ikki greitt av tekstinum, um tann plantan, sum teknarin hevur teknað eftir, er innsavnað í Føroyum ella í

Danmark. Plantan er funnin bæði í Suðurovesturjútlandi (millum Ribe og Varde) og í Føroyum. Tað verður sagt frá, at presturin H.C. Lyngbye hevur funnið plantuna í Føroyum. Lyngbye var í Føroyum í 1817 fyri at kanna taravøksturin, men hann hevur eisini havt ans fyri øðrum plantum. Lyngbye er kendur í Føroyum fyri sínar kvæðauppskriftir.

J.W. Hornemann, professari, (1770-1841) er ritstjóri á Flora Danica. Teknað og rist hevur Johan Th. Bayer.

Fjørúkál veksur í Føroyum, har sandstrond er, og einans har. Útbreiðsla á mynd 4.

Desmarestia ligulata
(Lightfoot) Lamouroux

Í bindinum frá 1818 eru fyrstu myndirnar av føroyskum tarasløgum at síggja í Flora Danica. Tað er áðurnevndi danski presturin og taraførðingurin H.C. Lyngbye, sum hevur savnað.

Hesin tarin hevur einki føroyskt navn.

Tað er mynd nummar 1592, og útgávuárið er sum nevnt 1818. Teksturin er soljóðandi:

TAB. MDLXXXII.

Fucus ligulatus: fronde cartilaginea plana subnervi bipinnata: segmentis oppositis lineari-lanceolatis, margine spinosodentatis. *Turn. hist. fucor.* 2. p. 75 t. 98. *Lighthf. flor. scot.* 2. p. 946 t. 29. *Turn. Syn. fuc.* I.p. 99.

Herbacea ligulata. *Stackh. Ner. brit. edit.* 2. p. XII, et 60. T. 20

Laminaria ligulata Agardh. *Syn. alg. scandin. p. XIII*:

Hr. Cand. Theol. Lyngbye, som har undersøgt Tangarterne med megen Held, har fundet den ved Søkysterne paa Færøe.

Tað merkir: Bandatang: við bróskkendum, áfløtum, næstan rivjaleysum, dupultfinnaðum leyvi: við andstøddum, striku-váknvaksnum, í rondini tornut-tentum blaðpørtum. D. Turner: *Historia fucorum* 2, síða 75, talva 98. J. Lighthfoot: *Flora Scotica* 2, síða 946, talva 29. D. Turner: *Synopsis fucorum* 1, síða 99.

Band urtatang. J. Stackhouse: *Nereis Britannica*, 2. útg., síða X11 og 60, talva 20.

Banda-blaðtang. C.A. Agardh: *Synopsis algarum Scandinaviae*, síða X111.

Teknað og rist: Johan Th. Bayer.

Desmarestia ligulata er næstan bert funnin í rikin í land. Hon er kortini eisini funnin vaksandi á tonglatara (*Laminaria hyperborea*), men er ikki vanlig í Føroyum.

Kambstari*(Plocamium cartilagineum**(L.) Dixon)*

Hetta er mynd nummar 1593, og útgávuárið er 1818.

Undir myndini stendur hesin tekstur:

TAB. MDLXXXIII.

Fucus Plocamium Gmel. hist. fuc. p. 153, t. 16. f.I. Esper ilcon. fuc I. p. 18 t. 2.

F. cartilagineus Oeder Enum. plant. flor. dan. n. 131?

Ceramium Plocamium. Roth. fl. germ. 3. p. 438. Cataleot. bot. 3. p. 107.

Fucus coccineus: fronde compressa membranaceo-cartilaginea ramosissima, ramulis subulatis tripli-qvadruplicato-alternis, tuberculis sphæricis sessilibus siliquisqve lanceolatis.

Turn. hist. fuc. I. p. 131. T. 59. Syn. fuc. 2. p. 291.

Plocamia coccinea Stackh. Ner.brit. edit. 2 p. XII et p. 43. Tab. 16.

Delesseria coccinea Agardh 1. c. p. XIV.

Fundet af Hr. Lyngbye ved Kysterne af Færøe.

Tað merkir: Flættutang. S.G. Gmelin: Historia fucorum, síða 153, talva 16, mynd 1. E.J.C. Esper: Icones fucorum 1, síða 18, talva 2.

Bróskkent tang. G.C. Oeder: Enumeratio plantarum florae danicae nr. 131?

Flættu-reyðtráður. A.W. Roth: Tentamen florae germanicae 3, síða 438. Sama: Catalecta botanica 3, síða 107.

Skarlakstang: við trútnum leyvi, sum er hinna-bróskkent, nógv greint við sýlvaksnum, leggleysum knøttum og váknvaksnum hylkjum. D. Turner: Historia fucorum 1, síða 131, talva 59. Sama: Synopsis of the British Fuci síða 291.

Skarlaksflættuplanta. J. Stackhouse: Nereis Britannica, 2. útg. síða XII og síða 43, talva 16.

Skarlaksrivblað. C.A. Agardh, áðurnevnda verk síða XIV.

Teknað og rist hefur Johan Th. Bayer.

Kambstari er sera vanligur í Føroyum. Hann veksur á djúpum vatni, frá um leið 5 m og úteftir. Vit finna hann ofta riknan upp í fjøruni.

